

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119252997
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6119252997.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu: SPP-distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava - Ružinov, právne zastúpený advokátskou kanceláriou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: Ing. O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. S. G. XX, XXX XX Z., právne zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária Sobek s.r.o., so sídlom Přerovská 938/3, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 1.030,53 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 14. januára 2022 č.k. 8Csp 106/2019-171, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1 030,53 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 030,53 eur od 29.12.2017 do zaplatenia, a to do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.“
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou pôvodne doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“) 19.03.2019 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 1 030,53 eur s prísl. a náhrady trov konania.
3. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe objednávky žalovaného z 25.08.2017, ktorú objednávku žalobca evidoval ako zákazku č. XXXXXXXX, žalobca vykonal na odbernom mieste B.S.G. XX, Z. toho istého dňa, t.j. 25.08.2017 (v žalobe chybné uvádzané „2014“, chyba v písaní) opravu plynovodu a zastavenie unikajúceho plynu. Podľa žalobcu uvedeným postupom uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o dielo podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, na základe ktorej bol žalobca povinný vykonať opravu pre žalovaného ako objednávateľa na uvedenom plynovom potrubí a na druhej strane mal žalovaný ako objednávateľ povinnosť zaplatiť žalobcovi za riadne vykonané dielo dohodnutú cenu. Žalobca ďalej poukázal na § 415 a § 420 Občianskeho zákonníka o preventívnej povinnosti každého predchádzať škodám a o všeobecnej zodpovednosti za škodu. Žalobca uviedol, že za vykonanú opravu plynovodu vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo 14.12.2017, ktorá bola splatná 28.12.2017 a to na zaplatenie 1 030,53 eur a následne aj listom žalobca vyzval žalovaného na úhradu cit. „... vyfakturovanej sumy za neoprávnený odber zemného plynu ...“ v súlade s § 82 ods. 1 zákona o energetike. Žalovaný však žalobcovi do dňa podania žaloby túto sumu nezaplatil, v ktorom dôsledku

sa žalovaný dostal do omeškania a preto si žalobca voči nemu uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy za obdobie od 29.12.2017 do zaplatenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry.

K žalobe boli pripojené: faktúra č. XXXXXXXXXXX z 24.12.2017; „Záznam o vykonaní prác - vyčíslenie nákladov“ k zákazke č. XXXXXXX z 13.12.2017; „Záznam o škodovej udalosti“ z 25.08.2017; objednávka o vykonaní STL opravy plynovodu z 25.08.2017; listina označená ako cit. „Množstvo plynu uniknuté z plynovodu“ z 25.08.2017; list žalobcu adresovaný žalovanému označený ako odpoveď na podnet č. X./XXXXXXXXX zo 16.05.2018; list žalobcu adresovaný žalovanému označený ako odpoveď na podnet č. X./XXXXXXXXX-X z 27.06.2018 a výpis z Obchodného registra žalobcu.

4. Upomínací súd (Okresný súd Banská Bystrica) vydal 12.04.2019 platobný rozkaz č.k. 11 Up 353/2019, ktorým v celom rozsahu vyhovel žalobe žalobcu, avšak z dôvodu podania odôvodneného odporu proti tomuto platobnému rozkazu žalovaným, podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, došlo podaním odporu k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona.

5. Žalovaný vo svojom odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že nemá vedomosť o tom, žeby na odberovom mieste B.S.G. XX, Z. (ďalej len „odberové miesto“) žalobca 25.08.2017 vykonal opravu plynovodu a to na základe jeho objednávky, pretože na uvedenej adrese odberového miesta už žalovaný 8 rokov nebýva a teda nemá vedomosť o tom, že by na tomto odberovom mieste vykonal odber plynu od žalobcu s tým, že spolu s manželkou a deťmi býva na inej adrese v Z.e avšak na uvedenej adrese odberového miesta má bydlisko jeho otec. Pokiaľ by sa mala podľa tvrdenia žalobcu udiť uvedená oprava plynovodu a zastavenie unikajúceho plynu „25.08.2014“, žalovaný vznáša námietku premičania s tým, že podotýka, že ak by išlo o chybu v písaní s nesprávnym uvedením dátumu roku a v skutočnosti by sa malo jednať o dátum 25.08.2017, tak aj v tomto prípade mu teda nie je známe, že by na adrese uvedeného odberového miesta bola vykonaná v tento deň 25.08.2017 oprava plynovodu žalobcom a tobôž nie na základe jeho objednávky s tým, že uvedené podľa žalovaného žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaný uviedol, že zo žaloby taktiež nie je zrejmé, či sa žalobca domáha zaplatenia ceny za zhotovenie diela alebo náhrady škody. Uviedol, že dielo, za ktoré žalobca fakturoval žalovanému cenu faktúrou zo 14.12.2017, splatnou 28.12.2017 si žalovaný u žalobcu nikdy neobjednal. Poukázal na to, že objednávku z 25.08.2017 považuje za neplatnú, pretože neobsahuje základné náležitosti v zmluvy o dielo a to nie je uvedené, kde a kedy bola uzavretá, aké bolo dielo, aký bol jeho rozsah a cena diela, spôsob výpočtu ceny, čas vykonania diela a miesto vykonania diela. Podľa žalovaného cit. „... daný dokument by predstavoval bianko objednávku, na základe ktorej by mohol žalobca vystavovať faktúru aj každý deň...“. Podľa žalovaného teda táto faktúra nemôže obstáť, tobôž ak žalovaný ako spotrebiteľ má minimálne právo vedieť, aká bude cena, príp. aký bude spôsob jej určenia pri diele s tým, že by určite nesúhlasil s hodinovou odplatom zamestnanca až vo výške 55,32 eur za hodinu. Uviedol tiež, že rozpis prác a materiálu vystavený žalobcom nikdy žalovaný nepodpisal. Rozpor v tom, čoho sa žalobca domáha, či náhrady ceny za dielo alebo náhrady škody má vyplývať aj z toho, že vo faktúre je uvedené, že ide o faktúru za „unik/strata plynu“, ktorá strata v tomto rozpise bola vyčíslená na sumu 50,05 eur a na základe toho žalovanému nie je známe, na základe čoho si žalobca uplatňuje vyššiu sumu s tým, že poukázal, že u žalobcu sa písomne domáhal vysvetlenia, na základe čoho si uplatňuje túto vyfakturovanú sumu, avšak žalobca nereagoval s náležitým odôvodnením s tým, že faktúru žalovaný vrátil žalobcovi listom zo 06.05.2018, o čom predložil tento list a podací hárok v prílohe k odporu.

K odporu boli pripojené: list žalovaného adresovaný spoločnosti R Collectors s.r.o. zo 06.05.2018 spolu podacím hárkom.

6. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého z listiny označenej ako „Objednávka“ vyplýva, že objednávateľ O. M., bytom B.S.G. XX, XXX XX Z. (žalovaný) si objednal u žalobcu opravu STL plynovodu poškodeného počas výkopových prác.

7. V „Zázname o škodovej udalosti“ z 25.08.2017, je ako osoba zodpovedná za škodu označený O. M., s adresou trvalého bydliska a súčasne fakturačnou adresou B. S. G. XX, XXX XX Z., nar. XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX (žalovaný), ktorý žalobcovi dňa 25.08.2017 spôsobil škodu na majetku spočívajúcu v poškodení STL plynovodu DN XX pri výkopových prácach s miestom škodovej udalosti Z.ská I. O., ul. Z. XX/XX s tým, že výška spôsobenej škody bude osobe zodpovednej za spôsobenú škodu, tj. žalovanému oznámená faktúrou vystavenou žalobcom. Predmetný záznam je podpísaný aj žalovaným ako osobou zodpovednou za škodu.

8. Z listiny označenej ako „Množstvo plynu uniknuté z plynovodu“ vyplýva, že k úniku plynu malo dôjsť na mieste Z., X. X v dôsledku poškodenia STL plynovodu X dňa 25.08.2017 s tým, že únik bol nahlásený 25.08.2017 o 9.35 hod. a porucha bola odstránená 25.08.2017 o 10.00 hod., celkové množstvo uniknutého plynu bolo vyčíslené na 186,4668 m³ plynu.

9. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vystavenou 14.12.2017 a splatnou 28.12.2017, žalobca fakturoval žalovanému na úhradu 1 030,53 eur a to za jednako za položku poškodenie STL plynovodu X a za jeho opravu 25.08.2017 bola fakturovaná suma 980,48 eur bez DPH a jednako za položku úniku plynu v objeme 186,467 m³ bola fakturovaná suma 50,05 eur bez DPH, celkovo tak bola fakturovaná suma 1 030,53 eur (980,48 + 50,05). Prílohou faktúry bol jednak súpis prác; výpočet straty zemného plynu; záznam o škodovej udalosti a objednávka.

10. Podľa „Záznamu o vykonaní prác - vyčíslenie nákladov“ bola rozpísaná fakturovaná suma do jednotlivých položiek - personálne výkony; doprava k uvedeným činnostiam; použitý materiál; použité prístroje a množstvo uniknutého plynu. V položke „personálne výkony“ je fakturovaná cena a vykonanú prácu na oprave plynovodu na sumu 828,08 eur bez DPH a to za výkon prevádzky stredisko TU PO v sume 128,25 eur za 2,50 hod. + za výkon prevádzky stredisko PS Z. v sume 685,97 eur za 12,40 hod. + výkony pracovníkov MC KE v sume 13,86 eur za 0,30 hod.. V položke „doprava k uvedeným činnostiam“ je fakturovaná cena 85,16 eur bez DPH; v položke „použitý materiál“ je fakturovaná cena 60,61 eur bez DPH; v položke „použité prístroje“ je fakturovaná suma 6,63 eur bez DPH a v položke „množstvo uniknutého plynu“ za uniknutý objem 186,467 m³ bola fakturovaná suma 50,05 eur bez DPH. Celkovo tak za všetky položky bola fakturovaná suma 1 030,53 eur bez DPH.

11. Listom č. DS/XXXXXXXXXX zo 16.05.2018 žalobca oznámil žalovanému, že prešetril jeho podnet k začatiu mimosúdneho vymáhania pohľadávky z nezaplatenej faktúry s tým, že žalobca preskúmal tento podnet a konštatoval, že počas výkopových prác 25.08.2017 žalovaný poškodil STL plynovod X s tým, že mu v prílohe listu zaslal záznam o škodovej udalosti a objednávku opravy, ktorú si objednal žalovaný tohto poškodeného plynovodu a zo záverom, že žalobca trvá na úhrade vystavenej faktúry v plnom jej rozsahu s poučením, že v prípade nezaplatenia sa bude domáhať svojho nároku súdnou cestou.

12. Listom DS/XXXXXXXXXX-X z 27.06.2018 žalobca oznamuje, že prešetril aj opakovaný podnet žalovaného s tým, že stále trvá na úhrade faktúry, opäť s poučením, že v prípade jej neuhradenia sa bude domáhať svojich nárokov súdnou cestou.

13. V liste zo 06.05.2018, ktorý bol žalovaným adresovaný spoločnosti R Collectors s.r.o., ktorý bol podaný na poštovú prepravu 11.05.2018 avšak na podacom lístku nie je ako adresát uvedená spoločnosť R Collectors s.r.o., ale spoločnosť SPP - distribúcia a.s. (žalobca), žalovaný uviedol, že na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo 14.12.2017 mu bola vyfakturovaná suma 1 048,12 eur s tým, že mu nie je zrejmé, na základe akých skutočností spoločnosť R Collectors s.r.o. vymáha túto pohľadávku v prospech žalobcu, pretože prílohou výzvy na jej úhradu neboli žiadne dokumenty, ani plnomocenstvo osvedčujúce, že R Collectors s.r.o. môže žalobcu v tejto veci zastupovať. Takisto podotkol, že k tejto faktúre neboli pripojené žiadne podklady, ktoré by odôvodňovali dôvodnosť a výšku uvedenej pohľadávky voči jeho osobe, podotkol, že vo vzťahu k tejto spoločnosti nebude realizovať žiadne kroky na základe tejto výzvy, toľž nebude uhrádzať finančnú čiastku na jemu neznáme čísla účtov, uvádzaných vo výzve. Uviedol, že popiera pohľadávku vyfakturovanú touto faktúrou v celej jej výške, má za to, že je neoprávnená a predmetné práce si u žalobcu nikdy neobjednal s tým, že žalovaný túto faktúru vrátil adresátovi v prílohe tohto listu.

14. Podľa 8. bodu tabuľkovej časti cenníka externých služieb SPP - distribúcia, a.s. (žalobca) v jeho znení účinnom od 01.09.2016, externá činnosť žalobcu týkajúca sa potrubných systémov v rozsahu - oprava plynovodov alebo osadenie guľového uzáveru alebo prekládka hlavného uzáveru plynu alebo prepojovacie práce alebo úprava, preloženie, odpojenie prípojky alebo kontrola VTL, obsypov, podsypov alebo ostatné odborné práce na distribučnej sieti sú nacenené hodinovou sadzbou na jedného zamestnanca v sume 51,60 eur bez DPH a 61,92 eur s DPH; doprava k uvedeným činnostiam je nacenená hodinovou sadzbou pre osobné automobily - 4,41 eur bez DPH a 5,29 eur s DPH, pre montážne a terénne automobily - 5,82 eur bez DPH a 6,98 eur s DPH a pre nákladné automobily - 17,97 eur bez DPH a 21,57 eur s DPH; technické zariadenia k uvedeným činnostiam sú nacenené hodinovou

sadzou pre zväracie zariadenia, agregáty - 6,75 eur bez DPH a 8,10 eur s DPH a pre elektrocentrály - 9,83 eur bez DPH a 11,80 eur s DPH.

Podľa zistenia okresného súdu na verejne dostupnej stránke žalobcu, je v poradí ďalší cenník žalobcu nasledujúci po vyššie zmienenom, zverejnený v jeho znení účinnom od 01.09.2017 (oprava plynovodu v danom prípade bola 25.08.2017, pozn. súdu).

15. Na Okresným úradom Z., katastrálny odbor, pre okres Z., obec Z. a katastrálne územie Z.ská I. O. vedenom LV XXXX v jeho stave k 12.12.2021, sú evidované tieto parcely: CKN XX/XX - orná pôda o výmere 377 m²; CKN XX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 190 m² a CKN XX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 43 m², ktorých výlučnými bezpodielovými spoluvlastníkmi sú žalovaný s manželkou titulom kúpnej zmluvy V XXXX/XXXX, pričom v časti „C“ tohto LV bolo titulom zmluvy o zriadení vecného bremena č. XXXX/XX/SPPD z 22.11.2021, v znení jej dodatku č. 1, zapísané pod V XXXX/XXXX z 01.12.2021 - v.z. XXX/XX vecné bremeno „in rem“ spočívajúce v povinnosti žalovaného a spol. strpieť umiestnenie plynárenských zariadení žalobcu na ich nehnuteľnostiach, ako aj v povinnosti žalovaného a spol. umožniť žalobcovi prechod a prejazd cez parcely žalovaného a spol. za účelom ich opravy a údržby a to v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne č. XXXXXXXX-XX/XXXX z 02.10.2020.

Na zmienenom LV XXXX vedenom pre okres Z., obec Z. a katastrálne územie Z.ská I. O., v jeho stave účinnom k 07.02.2017, bola vo výlučnom bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného a jeho manželky titulom kúpnej zmluvy O evidovaná iba parcela CKN XX/XX - orná pôda o výmere 610 m², pričom v časti „C“ tohto LV neboli zapísané žiadne ťarchy.

16. Podľa kúpnej zmluvy z 19.07.2013 žalovaný a jeho manželka kúpili od predávajúceho Mgr. W. O., parcelu CKN XX/XX - orná pôda o výmere 610 m², za medzi nimi dohodnutú kúpnu cenu s tým, že podľa jej čl. IX cit. „Predávajúci ručí za bezpremnosť a bezospornosť predmetu tohto majetkového prevodu.“

17. Rozhodnutím č. ŽP XXXX/XXXX z 13.04.2017 Mesto Z. (ďalej len „stavebný úrad“) v rámci územného konania rozhodlo o umiestnení stavby žalovaného a jeho manželky a to jednopodlažného rodinného domu na parcele CKN XX/XX evidovanej pre okres Z., obec Z. a katastrálne územie Z.ská I. O. na LV XXXX a to podľa pripojeného situačného nákresu s tým, že cit. „Začatie konania bolo oznámené všetkým účastníkom konania a dotknutým orgánom listom zo dňa 16.03.2017, ústne konanie sa uskutočnilo dňa 31.03.2017. (...)

Stavebný úrad posúdil návrh na umiestnenie stavby podľa §37 stavebného zákona a zistil, že jej umiestnenie zodpovedá z hľadísk starostlivosti o životné prostredie, resp. že týmto hľadiskám neodporuje, ani životné prostredie neohrozuje a jej umiestnenie vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu. (...)

Stavebný úrad v priebehu konania nenašiel dôvody, ktoré by bránili vydaniu rozhodnutia o umiestnení stavby a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.“

18. Na základe vydaného zmieneného územného rozhodnutia stavebný úrad rozhodnutím č. ŽP XXXX/XXXX z 21.07.2017 vydal žalovanému a jeho manželke stavebné povolenie na stavbu rodinného domu na parcelách CKN XX/XX a CKN XX/XXX novovytvorených z pôvodnej parcely CKN XX/XX, evidovaných pre okres Z., obec Z. a katastrálne územie Z.ská I. O. na LV XXXX a to po predchádzajúcom vyjadrení sa a prerokovaní žiadosti žalovaného a jeho manželky o jeho vydanie so všetkými dotknutými orgánmi a účastníkmi konania, ktorí nemali námietky. Stavebný úrad pre uskutočnenie stavby určil žalovanému a jeho manželke 25 podmienok, pričom podľa v poradí 11. z nich cit. „Pred zahájením výkopových prác investor zabezpečí vytyčenie všetkých podzemných inžinierskych sietí.“

19. Na žalovaným predloženej fotografii je viditeľný zemný výkop a obnažené potrubie pretínajúce kolmo tento výkop.

20. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 137 písm. a), § 153 ods. 1 a 2, § 154, § 181 ods. 4, § 140 ods. 2 C.s.p., § 415, § 420 ods. 1 až 3, § 440, § 441, § 442 ods. 1, § 100 ods. 1, § 106 ods. 1 a 2, § 112, § 652 ods. 1 a 2, § 632, § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 79 ods. 7 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a dospel k nasledovným záverom.

21. V danom prípade si žalobca svoj finančný nárok voči žalovanému uplatnil, podľa jeho tvrdenia, jednako titulom náhrady škody, ako aj titulom zaplataenia ceny zo zmluvy o dielo, ktorá mala byť medzi

žalobcom a žalovaným uzavretá 25.08.2017, t.j. v deň kedy podľa žalobcu mu žalovaný pri výkopových prácach spôsobil škodu pretrhnutím plynového potrubia v ktorom dôsledku žalobca na objednávku žalovaného túto škodu na svoje náklady odstránil opravou poškodeného plynového potrubia.

22. Okresný súd uvedený žalovaný nárok najsamprv vyhodnotil ako kombináciu jednako nároku na náhradu majetkovej skutočnej škody (§ 442 ods. 1 OZ), t.j. jednako nároku na náhradu toho, o čo v majetkovej sfére žalobcu ako poškodeného, došlo v bezprostrednej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného k zmenšeniu majetku žalobcu a ktorá bezprostredná škoda spočíva v cene za nedôvodne uniknutý plyn zo žalovaným pretrhnutého plynovodu a jednako aj nároku na náhradu „ceny“, resp. nákladov za odstránenie príčiny takto vzniknutej škody, t.j. nákladov, resp. ceny za opravu pretrhnutého plynového potrubia (§ 652 ods. 1 OZ), ktoré náklady spočívajú jednako v nákladoch za, na opravu použitý materiál a technológie, za cestu, ako aj za prácu na odstránenie príčiny uvedenej škody. Avšak keďže v danom prípade sa jedná o špecifickú situáciu odlišnú od tej, ktorú predpokladá § 652 a nasl. OZ upravujúci okrem iného aj zmluvu o oprave veci, ktorá v princípe predpokladá, že objednávateľ si objedná odplatne u zhotoviteľa opravu veci patriacej či už objednávateľovi alebo aj inej osobe (R 29/1966), nie však samotnému zhotoviteľovi, avšak v tomto konkrétnom prípade vlastne žalovaný ako objednávateľ objednal opravu pretrhnutého plynovodu (veci) u samotného žalobcu ako zhotoviteľa tejto opravy, ktorý žalobca však bol súčasne aj vlastníkom veci (potrubia) na ktorej sa oprava vykonávala, t.j. zhotoviteľ opravoval jemu samému patriacu vec, takže v tom dôsledku, podľa okresného súdu možno mať za to, že aj náklady (za materiál, technológie, cestu a prácu), ktoré žalobca na opravu svojho vlastného majetku (plynovodu) vynaložil taktiež zo svojho majetku, predstavujú vlastne taktiež sumu toho o čo sa majetok žalobcu taktiež zmenšil, t.j. aj v prípade týchto nákladov sa napokon vo svojej podstate jedná o nárok škodový, ktorý síce nevznikol ako bezprostredný následok žalovaným spôsobenej škody (ako pri uniknutom plyne), ale jedná sa o nepriamy tiež škodový nárok žalobcu, ktorý vznikol ako nepriamy dôsledok v súvislosti s ním samým odstraňovanou škodou. Inými slovami povedané, pri zmluve o oprave veci (§ 652 a nasl. OZ) má principiálne objednávateľ záujem na tom, aby či už jemu alebo inej, od neho odlišnej osobe patriacu vec opravil zhotoviteľ tejto opravy, a na oplátku má zhotoviteľ opravy záujem zas na tom, aby mu za ním vykonanú opravu objednávateľ zaplatil bez ohľadu na to, či objednávateľ opravy, ktorý za ňu pri prevzatí opravenej veci zaplatí, či si už následne voči inej osobe, ktorá spôsobila príčinu opravy (škodca) bude alebo nebude uplatňovať ako regresný nárok, nárok na náhradu objednávateľovi spôsobenej škody spočívajúcej v náhrade toho, o čo sa jeho majetok zmenšil v dôsledku vynaloženia nákladov za opravu. V tomto prípade, žalovaný ako objednávateľ opravy, „odovzdal“ zhotoviteľovi na opravu vec (potrubie), patriacu samotnému zhotoviteľovi opravy, takže zhotoviteľ opravy vlastne opravoval svoju vlastnú vec (napokon aj sám žalobca uviedol, že opravu by vykonal či by si už jej vykonanie žalovaný objednal alebo nie, čo je logickým, že vlastníkom má záujem na oprave svojho majetku, odhliadnuc od toho, že sa naviac jedná o majetok slúžiaci verejnoprospešným cieľom), ktorú si už objednávateľ nebude preberať naspäť pod podmienkou zaplataenia ceny za jej opravu (ako pri klasickej zmluve o oprave veci), takže náklady na túto opravu veci vynaložené jej samotným vlastníkom a súčasne aj zhotoviteľom opravy vynaložené z jeho vlastného majetku, o náklady ktoré sa jeho majetok taktiež zmenšil, si tento zhotoviteľ (v tomto prípade žalobca) môže uplatňovať titulom regresu ako náhradu škody od jej pôvodcu, t.j. od žalovaného. Vzhľadom na uvedené tak okresný súd napokon uzavrel, že v danom prípade si žalobca uplatnil voči žalovanému škodový nárok a to spočívajúci jednako v jemu bezprostredne (priamo) činnosťou žalovaného spôsobenej škode (cena uniknutého plynu, ktorý tak v dôsledku jeho úniku, už žalobca nemohol predať), a jednako v jemu nepriamo spôsobenej škode rovnajúcej sa úbytku z jeho majetku spôsobeného vynaložením nákladov na opravu svojho majetku, ktorý by inak vynaložiť nebol musel.

Uvedeným záverom korešponduje aj cit. § 79 ods. 7 zákona o energetike, ktorý explicitne uvádza, že ten kto spôsobil škodu na plynovom potrubí je povinný nahradiť aj náklady na obnovenie dodávky plynu, pričom pod týmito nákladmi na obnovenie dodávky sa na účely tohto odseku rozumejú náklady na zemné práce, dopravu, materiál a pracovné náklady na opravu poškodeného plynárenského zariadenia alebo zariadenia, ktoré slúži na jeho ochranu.

23. Na tomto mieste v uvedených súvislostiach, v spojitosti s argumentáciou žalovaného, podľa ktorého nie je v právomoci súdu prehodnocovať v žalobe žalobcu uvedenú právnu kvalifikáciu skutkového stavu, t.j. podľa žalovaného, ak žalobca v žalobe uviedol, že sa voči žalovanému domáha nároku zo zmluvy o dielo, súd nemôže túto právnu kvalifikáciu žalobcu, v žalobe uvedeného skutkového stavu zmeniť (na margo je nutné len poznamenať, že žalobca sa v žalobe taktiež zmienil aj o nároku na náhradu škody, nie len o nároku zo zmluvy o dielo, pozn.), okresný súd s poukazom ešte na starorímsku

právnou zásadu, podľa ktorej „iura novit curia“ (t.j. súd pozná právo), konštatuje, že v jej intenciách je práve, právne hodnotenie skutkového stavu úlohou, resp. kompetenciou konajúceho súdu. Inými slovami starorímskych pravidiel tiež povedané, súd môže a je oprávnený „povedať“ „da mihi factum, dabo tibi ius“ - dajte mi skutočnosti a ja vám dám právo, z čoho je teda zrejším, že súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou skutkového stavu uvedenou v žalobe tak, ako to tvrdí žalovaný (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 58/99). V uvedenom smere tak neobstojí ani argument žalovaného, že ak by súd mohol zmeniť žalobcom uvádzanú právnú kvalifikáciu skutkového stavu, tak by nemohol nastať stav, kedy by bola žaloba zamietnutá, pretože aj v prípade „nachádzania“ a aplikovania adekvátnej právnej normy na žalobcom popísaný skutkový stav, tento skutkový stav ešte nemusí vždy spĺňať resp. napĺňať bezvýhradne predikciu (predpoklady) jej aplikácie.

24. Po ustálení, že v danom prípade si žalobca uplatnil voči žalovanému škodový nárok, bolo v ďalšom nevyhnutným zdefinovať druh, rozsah a danosť zodpovednosti žalovaného za túto spôsobenú škodu, potom splnenie ďalších podmienok pre jej uplatnenie si žalobcom a to vznik škody a príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou na jednej strane a konaním zodpovedného žalovaného ako škodcu na strane druhej, no a napokon pri kladnom zodpovedaní si predchádzajúcich otázok a to, že žalovaný je zodpovedný žalobcovi za vzniknutú škodu, ktorú je žalobca oprávnený si uplatniť, bude nevyhnutným zaoberať sa aj otázkou oprávnenosti výšky žalobcom uplatnenej škody.

25. V súvislosti s prvou nastolenou témou, okresný súd má za to, že v danom prípade žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody voči žalovanému plyní z ustanovení o tzv. všeobecnej zodpovednosti každého, resp. kohokoľvek za škodu, podľa cit. § 420 ods. 1 OZ, podľa ktorého „Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.“ Z uvedeného je tak zrejším, že na to, aby žalovaný mohol byť braný na zodpovednosť podľa cit. ustanovenia, za ním, pri výkopových prácach na základoch svojho budúceho stavaného rodinného domu, spôsobenú škodu, musel by porušiť podľa predikcie tejto citovanej právnej normy „právnou povinnosťou“, t.j. musel by porušiť nejakú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, pričom v tomto prípade je touto povinnosťou tzv. všeobecná prevenčná povinnosť na predchádzanie škodám, ktorá je zhmotnená v cit. § 415 OZ, podľa ktorého „Každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.“ Inými slovami povedané, pre úspech žaloby by v konaní muselo byť objektívne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaným, že žalovaný zavinil porušenie uvedenej zákonnej prevenčnej povinnosti a to či už úmyselne alebo z nedbanlivosti, pretože tejto všeobecnej zodpovednosti za škodu je možné sa zbaviť, ak podľa cit. § 420 ods. 3 OZ škodca „...preukáže, že škodu nezavinil.“ Keďže Občiansky zákonník nedefinuje, čo je potrebné rozumieť pod úmyselným (priamym alebo nepriamym) alebo nedbanlivostným (vedomým alebo nevedomým) zavinením, preto z hľadiska právnej teórie je potrebné vychádzať z právnej úpravy zavinenia v Trestnom zákone, podľa ktorého na základe analógie legis, by o konanie v zavinenom priamom úmysle išlo ak by škodca vedel, že svojím konaním spôsobí škodu a chcel by ju spôsobiť; o konanie v zavinenom nepriamom úmysle by išlo ak by škodca vedel, že svojím konaním môže spôsobiť škodu a pre prípad, že by ju spôsobil, bol s tým uzrozumený; o konanie v zavinenej vedomej nedbanlivosti by išlo, ak by škodca vedel, že svojím konaním môže spôsobiť škodu, ale bez primeraných dôvodov by sa spoliehal, že ju nespôsobí a napokon o konanie v zavinenej nevedomej nedbanlivosti by išlo, ak by škodca síce nevedel, že svojím konaním môže spôsobiť škodu, ale vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery o tom vedieť mohol a mal. Vzhľadom na uvedené je teda zrejším, že pri obidvoch formách úmyselného zavinenia, ako aj pri forme zavinenia vo vedomej nedbanlivosti je zákonným predpokladom vedomostná zložka zodpovednej osoby, t.j. v tomto prípade vedomosť (znalosť) škodcu, že svojím konaním spôsobí škodu alebo, žeby ju mohol spôsobiť, ktorá vedomostná zložka síce nemusí byť daná pri forme zavinenia z nevedomej nedbanlivosti, avšak pri tejto forme zavinenia je nevyhnutným preukázať, či vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, možnosti a osobné pomery zodpovednej osoby, či táto osoba túto absentujúcu vedomosť mohla a mala mať.

26. V danom prípade bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovaný pri výkopových prácach realizovaných pri vyhlbovaní výkopov pre základy ním stavaného svojho rodinného domu, tento (resp. ním poverená osoba, k tomu ešte viď ďalej), bagrom zavádzal o plynové potrubie a toto pretrhol, v ktorom dôsledku začal nekontrolovane z potrubia unikať plyn a taktiež bolo nevyhnutným túto urgentnú havarijnú situáciu odstrániť, čo na telefonické objednanie žalovaného (viď k tomu ďalej, pozn.) napokon vykonal žalobca. Vykonaným dokazovaním tiež bolo preukázané, že stavba zmieneného rodinného domu, bola žalovanému povolená a pred jeho výstavbou bolo príslušným stavebným úradom vydané tak územné rozhodnutie, ako aj stavebné povolenie, pričom síce z týchto rozhodnutí nevyplývalo, žeby na stavebnom

pozemku žalovaného nebolo možné realizovať stavbu rodinného domu kvôli umiestneniu plynovodu na jeho stavebnom pozemku a táto skutočnosť pred realizovaním sporného výkopu 25.08.2017, pri ktorom došlo k vzniku škodovej udalosti, nebola zrejmou ani z pre okres Z., obec Z. a katastrálne územie Z.ská I. O. vedenom LV XXXX, na ktorom nebolo zapísané žiadne vecné bremeno spočívajúce v povinnosti žalovaného a jeho manželky strpieť umiestnenie plynárenských zariadení (plynového potrubia) na ich nehnuteľnostiach, z čoho možno usúdiť, že žalovaný ako pôvodca škody, objektívne nemohol mať a ani nemal odkiaľ mať, reálnu „vedomosť“ o tom, že na jemu vlastnicky patriacej parcele na ktorej realizoval zemný výkop, by sa malo nachádzať alebo aspoň, žeby sa tam mohlo nachádzať plynové potrubie, z ktorého dôvodu, tak pre objektívnu absenciu tejto „vedomostnej“ zložky možno nad všetky pochyby vylúčiť, žeby žalovaný spôsobil škodu na plynovom potrubí žalobcu úmyselne (v priamom alebo nepriamom úmysle) alebo vo „vedomej“ nedbanlivosti. Avšak keďže v stavebnom povolení č. ŽP XXXX/XXXXX z 21.07.2017 bola žalovanému a jeho manželke ako stavebníkom a investorom stavby ich rodinného domu explicitne uložená nasledovná povinnosť cit. „Pred zahájením výkopových prác investor zabezpečí vytyčenie všetkých podzemných inžinierskych sietí.“, možno uzavrieť, že vzhľadom na túto objektívne danú a overiteľnú okolnosť a na osobné pomery žalovaného, bolo možné od žalovaného, ako od subjektu zaťaženej uvedenou citovanou povinnosťou, spravodlivo očakávať a požadovať, žeby žalovaný mal a mohol aj sám vedieť, že na jeho pozemku je umiestnené plynové potrubie žalobcu, ktorú vedomosť by tak žalovaný nepochybne nadobudol, keby si uvedenú jemu danú povinnosť aj bol splnil, čo sa však nestalo. Z uvedeného dôvodu tak možno podľa okresného súdu uzavrieť, že žalovaný, ako už bolo uvedené, síce nevedel, že na jeho parcele sa nachádza alebo by sa mohlo nachádzať plynové potrubie, avšak vzhľadom na objektívne okolnosti veci a na jeho pomery to vedieť mohol a mal, keby si splnil jemu v stavebnom povolení uloženú povinnosť a keby si pred začatím výkopových prác vyžiadal vyjadrenie žalobcu o priebehu plynového potrubia a jeho vytyčenie, ktorú službu žalobca do 100 m vykonáva bezplatne, čo však žalovaný neurobil, v ktorom dôsledku tak žalovaný zodpovedá za vznik škodovej udalosti, ktorú zaviniel v nevedomej nedbanlivosti (ktorý stav zavinenia u žalovaného napokon na pojednávaní pripustil aj jeho právny zástupca).

Podľa okresného súdu na uvedenom nič nemení ani tvrdenie žalovaného, že žalovaný sa spoliehal, že otázka vedenia plynového potrubia sa už s konečnou platnosťou vyriešila pri vydávaní územného rozhodnutia a stavebného povolenia, v rámci konaní ktorých boli stavebným úradom oslovené všetky dotknuté orgány, teda aj žalobca ako prevádzkovateľ plynovej distribučnej siete, pretože už aj v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona je vecou stavebníka, aby už ku žiadosti o vydanie stavebného povolenia stavebník predložil stavebnému úradu všetky potrebné rozhodnutia, stanoviská, vyjadrenia, súhlasy, posúdenia alebo iné opatrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce, pričom prevádzkovatelia sietí síce nemajú status orgánov štátnej správy ani obce, avšak v praxi stavebné úrady žiadajú od stavebníka predloženie potrebných vyjadrení aj od týchto dotknutých prevádzkovateľov sietí. A navyše treba mať stále na zreteli, že žalovanému ako stavebníkovi bola táto povinnosť osloviť pred výkopovými prácami všetkých prevádzkovateľov podzemných sietí, uložená aj v stavebnom povolení, ktorú povinnosť si žalovaný nespĺnil. Keďže skrz vzniknutú škodu, t.j. cez tento zodpovednostný vzťah, je žalobca vo vzťahu so žalovaným ako škodcom a nie so stavebným úradom, po zistení, že žalovaný škodu zaviniel (v nevedomej nedbanlivosti), má okresný súd za to, že uvedeným tvrdením, že otázka vedenia sietí mala byť prešetrovaná a zistená už v konaní pred stavebným úradom, sa žalovaný nemôže zbaviť viny z tejto svojej zodpovednosti voči žalobcovi, pretože žalovaný evidentne nespĺnil povinnosť uloženú mu stavebným úradom v stavebnom povolení.

Na margo uvedeného okresný súd len poznamenáva, že odhliadnuc od toho, či stavebný úrad stavebníkom ukladané povinnosti v stavebných povoleniach uvádza bez rozmyslu len šablónovito a paušálne, bez zohľadnenia konkrétnych okolností tej ktorej veci, by bolo možné v inom konaní, pretože stavebný úrad je vo vzťahu so žalovaným, pre ktorého vydával stavebné povolenie a nie so žalobcom, zamýšľať sa nad tým, či stavebným úradom bol pred vydaním stavebného povolenia náležite zistený skutkový stav, keďže pre vydanie stavebného povolenia mu zrejme absentovalo kľúčové vyjadrenie žalobcu, ktoré vyjadrenie nepodal na výzvu stavebného úradu ani žalobca a nepredložil ho ani žalovaný, no napriek tomu stavebný úrad vo veci konanie neprerušil ani nezastavil, ale vo veci rozhodol. Ak by teda mal žalovaný za to, že v tomto smere stavebný úrad pochybil, mohol by sa eventuálne domáhať regresného nároku voči stavebnému úradu, ako orgánu miestnej štátnej správy titulom jeho nesprávneho úradného postupu, avšak so zohľadnením žalovanému uloženej povinnosti v stavebnom povolení.

Na margo pre úplnosť veci okresný súd dopĺňa, že všeobecná zákonná preventívna povinnosť predchádzania škodám zaväzuje „každého“, t.j. aj žalobcu, ktorého povinnosťou, ale aj záujmom by v prvom rade malo byť, aby mal riadne zamerané, zakreslené a aj zapísané svoje distribučné siete a práva

k nim, tobôž ak s ich prevádzkou je spojený nie len všeobecný verejný záujem na dodávke plynu, ale aj verejný záujem na ochrane životov, zdravia a majetku odberateľov plynu v súvislosti s prevádzkou tejto distribučnej siete.

27. V spojitosti s uvedeným konštatovaním o založení zavinenia žalovaného na žalobcovi spôsobenej škode, bolo nutným vysporiadať sa aj s námietkou žalovaného o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v spore, keďže sporný výkop, pri ktorom došlo k pretrhnutiu plynového potrubia nere realizoval bezprostredne žalovaný, ale ním najatý bagrista, ktorý so žalovaným nebol v pracovnoprávnom vzťahu. V uvedenej súvislosti, podľa okresného súdu táto obranná argumentácia žalovaného neobstoí, pretože podľa cit. § 420 ods. 2 a 3 OZ, fyzická osoba zodpovedá za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti aj v prípade, keď by bola škoda pri jej činnosti, t.j. pri ňou vykonávanej činnosti spôsobená inou osobou, ktorú inú osobu na túto činnosť fyzická osoba použila, keďže táto iná osoba priamu zodpovednosť podľa Občianskeho zákonníka nemá, avšak tým nie je dotknutá jej prípadná zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov. Inými slovami, označené ustanovenie vyslovene nepredpokladá, tak ako to doslovne tvrdí žalovaný, že medzi za škodu zodpovedným subjektom na jednej strane a inou osobou, ktorú na svoju činnosť zodpovedný subjekt použil, na strane druhej, by musel byť nevyhnutne pracovnoprávny vzťah, pretože inak by zákonodarca toto ustanovenie nezačínal slovami cit. „...fyzická osoba zodpovedá...“, ale začínal by slovami „...zamestnávateľ zodpovedá...“, t.j. toto ustanovenie iba počíta s tým, že ak by bol medzi týmito dvoma zmienenými subjektami navyše aj pracovnoprávny vzťah, tak podľa pracovnoprávnych predpisov nie je navyše dotknutá zodpovednosť za škodu inej osoby, ktorá bola zodpovedným subjektom použitá na vykonávanie jeho činnosti a ktorej občianskoprávna zodpovednosť nie je daná. V danom prípade z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že na mieste vzniku škodovej udalosti bagrista nekopal svojvoľne a z vlastnej iniciatívy, ale ako uviedol sám žalovaný, žalovaný si bagristu za odplatu najal a to na vykonávanie svojej stavebnej činnosti, t.j. bagrista konal podľa pokynov žalovaného, pri činnosti žalovaného a v prospech žalovaného, za ktorú prácu mu žalovaný zaplatil, ako žalovaný na pojednávaní aj sám uviedol, takže v konečnom dôsledku žalovaný tohto bagristu v určitom slova zmysle „zamestnával“, keďže mu platil za prácu vykonávanú v prospech a na pokyn žalovaného. Z uvedených dôvodov, žalovanému nepochybne svedčí pasívna vecná legitímácia v spore a táto by mu svedčala aj napriek tomu, že za žalovanú nebola označená aj jeho manželka, pretože napokon počas trvania BSM je aj tak záväzok manželov spoločný a nerozdielny.

28. Okresný súd tiež uvádza, že irelevantnou a nedôvodnou je aj žalovaným vznesená námietka premlčania uplatneného nároku na náhradu škody. Z okolností veci vyplýva, že žalovaný navyše túto námietku uplatnil iba v nadväznosti na to, že žalobca v žalobe evidentne vzhľadom na jeho ostatnú argumentáciu a predložené dôkazy, iba v dôsledku chyby v písaní uviedol, že k škodovej udalosti došlo cit. „25.08.2014“, pričom žaloba bola podaná 19.03.2019, avšak keďže k škodovej udalosti došlo preukázateľne až 25.08.2017, tak do doby podania žaloby 19.03.2019 evidentne nemohla uplynúť podľa cit. § 106 OZ ani len dvojročná premlčacia lehota na uplatnenie si nároku na náhradu škody, ktorá by uplynula až 25.08.2019, z ktorého dôvodu tento nárok nie je premlčaný.

29. Pre doplnenie komplexného stavu veci, okresný súd, bez vplyvu na vyššie uvedené dôvody svojho rozhodnutia, ešte na margo dodáva, že irelevantnou je aj argumentácia žalovaného ohľadom označenia miesta vzniku škody, podľa ktorej žalovaný nemôže byť zodpovedný, pretože na adrese miesta vzniku škody nebýval, čo však podľa okresného súdu neznamená a nijako to nevylučuje to, žeby tam nemohol spôsobiť škodu (napr. škodu môžem spôsobiť aj v obchode a pritom tam nebývam, pozn.), navyše v zmysle záznamu o škodovej udalosti je jasne odlišené označenie miesta vzniku škodovej udalosti a miesta bydliska žalovaného, na ktorú adresu bydliska mu logicky, keďže sa tam zdržiaval, bola zaslaná aj faktúra, t.j. bola to aj fakturačná adresa. Okrem toho okresný súd podotýka, že argumentácia žalovaného ohľadom miesta vzniku škody v priebehu konania kulminovala a to počnúc jeho tvrdeniami, že na tomto mieste nebýval a teda nemal dôvod sa tam zdržiavať a teda si opravu potrubia u žalovaného ani nikdy neobjednal (žalovaný svoj podpis na objednávke spochybnil len tvrdením, avšak bez relevantného vecného dôkazu, napr. znaleckého dokazovania jeho pravosti, pozn.); cez tvrdenie, že priebeh vzniku škodovej udalosti bol iný, než ako ho popísal žalobca (ako to žalovaný mohol vedieť, keď najprv tvrdil, že tam vôbec nebol?, pozn.); cez tvrdenie, že žalovaný bol na mieste samom žalobcom donútený podpísať objednávku (takže napriek prvotným tvrdeniam, na mieste samom musel byť, pozn.); až cez priznanie sa na pojednávaní, že na mieste škodovej udalosti žalovaný kopal a následným opätovným nelogickým vrátením sa k pôvodnej argumentácii, že na mieste samom nebýval a preto tam škodu nemohol spôsobiť,

avšak so súčasným odporujúcim si tejto argumentácii, preukázaním vlastníctva parcely na ktorej k výkopu došlo, ktorá argumentácia tak vôbec nereflektovala aktuálny procesný vývoj situácie v konaní. Okrem toho, v okolnostiach veci neobstojí ani argumentácia žalovaného o nedostatkoch zmluvy o dielo v určení ceny, o nárok z ktorej zmluvy v tomto prípade podľa právnej kvalifikácie okresného súdu nešlo a nad rámec mimo obliga tejto veci, je v súvislosti so zmluvou o dielo nutné všeobecne dodať, že podľa cit. § 634 ods. 1 OZ cena za dielo nemusí byť vždy dojednaná v zmluve, pričom v takom prípade sa cena za dielo určí podľa osobitného predpisu a ak takého niet cit. „... treba poskytnúť primeranú cenu.“ Okrem toho, ak by sa v danom prípade teoreticky nejednalo o zodpovednosť za škodu, išlo by skôr o zmluvu o opravu veci a nie o zmluvu o dielo, pričom pri zmluve o oprave veci zákon na jej platnosť nevyžaduje písomnú formu a táto zmluva je uzavretá, len čo sa jej účastníci dohodnú o predmete opravy a o odplatnosti opravy, pričom cena opravy nemusí byť dohodnutá a stačí, ak došlo k dohode o tom, že oprava bude odplatná a ak cena nebola dohodnutá, a nie je určená ani osobitným predpisom, objednávateľ je povinný poskytnúť primeranú cenu analogicky v zmysle cit. § 634 ods. 1 OZ.

V súvislosti s námietkou žalovaného, že súd nemal pripustiť dôkaz žalobcu o spôsobe určenia výšky škody, ktorý dôkaz žalobca predložil až po prvom pojednávaní a nie už k žalobe, okresný súd podotýka, že v danom prípade podľa cit. § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany môžu strany predkladať až do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, pričom podľa cit. § 153 ods. 2 CSP je v právomoci súdu rozhodnúť, či určitý dôkaz pripustí alebo nie, t.j. zákon „nehovorí“ že „...súd neprihliadne“, ale „hovorí“ cit. „... nemusí súd prihliadnuť...“, pričom podľa cit. § 153 ods. 3 CSP je súd povinný odôvodniť iba prípady, kedy na určitý dôkaz neprihliadol a navyše v zmysle § 150 ods. 2 CSP na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia, pričom aj v tomto prípade súd uložil žalobcovi predmetný dôkaz predložiť na overenie pravdivosti jeho skutkových tvrdení.

Na margo námietky žalovaného na pojednávaní 14.01.2022, že sa nemohol včas vyjadriť k stanoviskám žalobcu predloženým súdu pred pojednávaním, čím mal byť porušený princíp kontradiktórnosti konania, okresný súd už na zmienenom pojednávaní uviedol, že nemá za to, žeby tento princíp bol porušený, pretože v zmysle zákona nie je povinnosťou súdu okrem povinnosti zasielať stranám sporu vyjadrenia protistrany na repliku a dupliku, zasielať aj iné ďalšie navyše podania strán sporu a navyše strany sporu majú elektronický prístup k spisu a je povinnosťou obzvlášť právnych zástupcov včas si kontrolovať spis, pričom v danom prípade súd navyše jedno stanovisko žalobcu z 12/2021 žalovanému preposlal na vedomie a druhé stanovisko žalobcu z 01/2022 sám žalobca preposlal včas žalovanému na vedomie. Napokon napriek uvedeným tvrdeniam, sa právny zástupca žalovaného k predmetným stanoviskám žalobcu na pojednávaní vecne vyjadril, takže o nich mal vedomosť.

V súvislosti s návrhom žalovaného na potrebu rozhodnúť o pripustení zmeny žaloby z dôvodu zmeny podstatnej skutočnosti zo strany žalobcu, za ktorú podstatnú zmenu žalovaný považoval doplnené tvrdenia žalobcu o priebehu odstraňovania škodovej udalosti, ktorá si vyžiadala odstavku dodávky plynu a pod., okresný súd uvádza, že vzhľadom na to, že zo strany žalobcu sa jednalo len o spresnenie resp. o dovysvetlenie priebehu skutkového deja popísaného už v žalobe, od ktorého skutkového deja si žalobca odvodzuje svoj žalobný nárok, podľa okresného súdu sa v danom prípade nejednalo o zmenu žaloby spočívajúcu v zmene či doplnení rozhodujúcich skutočností, ktorá zmena by si žiadala ďalšie dokazovanie, vykonanie ktorého napokon žalovaný ani nenavrhol, resp. ktorá zmena by si vyžadovala rozhodnutie o zmene žaloby, pretože priebeh skutkového deja vzniku škody ostal nezmenený.

30. Po ustálení zavinennej zodpovednosti žalovaného za žalobcovi spôsobenú škodu a to či už priamu škodu spočívajúcu v cene uniknutého plynu alebo „nepriamu“ škodu zhmotnenú v sume nákladov vynaložených žalobcom zo svojho na jej odstránenie a uvedenie poškodenej veci (plynového potrubia) do pôvodného stavu, ako aj po ustálení danosti príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného, ktorý si nesplnil povinnosť uloženú mu v stavebnom povolení a žalobcovi spôsobenou škodou, sa okresný súd zaoberal otázkou ustálenia sumy tejto škody. Pokiaľ ide o výpočet sumy nákladov, ktoré žalobca vynaložil za prácu na odstránenie škody a ktorú sumu si žalobca fakturoval v sume 828,08 eur bez DPH, okresný súd v prvom rade mal za irelevantné výpočty sumy tejto škody, predložené žalobcom 09.12.2021, ktoré výpočty vychádzali zo sumy celkových nákladov toho ktorého pracovného strediska žalobcu, ale okresný súd pre objektivizáciu tejto sumy vychádzal z verejne dostupného a teda objektivizovaného cenníka žalobcu v jeho znení účinnom od 01.09.2016 (ďalej len „Cenník“), t.j. ku dňu vzniku škodovej udalosti, ktorá nastala 25.08.2017, ktorý Cenník je, ako bolo uvedené, objektivizovaný pre všetky prípady bez rozdielu v obdobnej veci a ktorý cenník je verejne dostupný a teda overiteľný aj žalovaným, ktorého nesúhlas s ním z dôvodu zaujatosti by bol tak irelevantným a navyše za situácie, kedy oprava plynového potrubia je vysoko špecializovanou činnosťou, ktorú nemôže vykonávať hocikto, koho by si eventuálne

žalovaný mohol objednať. Interné výpočty, ktoré žalobca predložil sú výpočtami, ktoré žalobca môže používať a zrejme aj používa pri cenotvorbe v Cenníku, podľa zistenia okresného súdu na verejnom internetovom portáli žalobcu, žalobca tento svoj Cenník mení vždy s účinnosťou od 01.09. toho ktorého roku.

Podľa 8. bodu tabuľkovej časti Cenníka žalobcu bola v rozhodnom období vzniku škodovej udalosti, činnosť žalobcu týkajúca sa potrubných systémov v rozsahu - oprava plynovodov, nacenená hodinovou sadzbou na jedného zamestnanca v sume 51,60 eur bez DPH, čo by pri 16 fakturovaných hodinách práce (2,50 hod. + 12,40 hod. + 0,30 hod.) na jedného zamestnanca predstavovala suma 825,60 eur bez DPH (16 x 51,60) a pri dvoch zamestnancoch, ktorí v danom prípade odstraňovali škodu a ohľadne počtu ktorých tu boli zhodné tvrdenia strán sporu (§ 151 ods. 1 CSP) by cena ich práce na oprave plynovodu bola 1 651,20 eur bez DPH (825,60 x 2), (žalobca fakturoval bez DPH, pozn.), pričom žalobca si uplatnil iba sumu 828,08 eur bez DPH.

Podľa Cenníka žalobcu bola v rozhodnom období vzniku škodovej udalosti, doprava žalobcu k oprave plynovodu, nacenená hodinovou sadzbou pre nákladné automobily sumou 17,97 eur bez DPH, čo by pri použití jedného typu nákladného auta v rozsahu 6,40 hod. predstavovala suma 115,01 eur bez DPH (6,40 x 17,97) a pri použití druhého typu nákladného auta v rozsahu 4,70 hod. by predstavovala suma 84,46 eur bez DPH (4,70 x 17,97), t.j. celkovo by cena dopravy k oprave plynovodu bola v sume 199,47 eur bez DPH, pričom žalobca si uplatnil iba sumu 85,16 eur bez DPH.

Podľa Cenníka žalobcu bola v rozhodnom období vzniku škodovej udalosti, použitá technika pri oprave plynovodu, nacenená hodinovou sadzbou pre zväracie zariadenia, agregáty sumou 6,75 eur bez DPH a pre elektrocentrály sumou 9,83 eur bez DPH, pričom pri použití zväracích zariadení, agregátov v rozsahu 0,40 hod., by cena za jeho použitie pri oprave plynovodu bola 2,70 eur bez DPH (0,40 x 6,75) a za použitie elektrocentrály v rozsahu 0,40 hod., by cena za jej použitie pri oprave plynovodu bola 3,93 eur bez DPH (0,40 x 9,83), tj. spolu 6,63 eur bez DPH, ktorú sumu si aj žalobca uplatnil.

Pokiaľ ide o cenu materiálu použitého pri oprave plynovodu, ktorý si žalobca nacenil sumou 60,61 eur bez DPH a o cenu uniknutého plynu 50,05 eur bez DPH, tak v tomto prípade okresný súd vychádzal z týchto žalobcom nacenovaných cien, ktorých sumu žalovaný spochybnil iba svojim puhyim tvrdením, avšak bez návrhu na prípadne ďalšie vecné dokazovanie v uvedenom smere, z ktorého dôvodu (§ 151 ods. 2 CSP) okresný súd považoval tvrdenia žalobcu v tomto smere za vecne protistranou nepopreté.

Vzhľadom na uvedené by tak podľa všeobecného Cenníka žalobcu v jeho znení účinnom v rozhodnom čase, mal žalobca nárok na náhradu celkovej sumy 1 967,96 eur bez DPH (1 651,20 + 199,47 + 6,63 + 60,61 + 50,05), avšak keďže žalobca fakturoval žalovanému iba žalovanú sumu 1 030,53 eur bez DPH, okresný súd v záujme nerozhodnúť ultra petitum rozhodol, tak že tento nárok žalobcovi priznal tak, ak to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

31. Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.“

32. Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

33. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu omeškania „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

34. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaný sa so splnením svojho záväzku dostal do omeškania, preto mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania. Okresný súd preto priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 030,53 eur počnúc od 29.12.2017 (t.j. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry) do zaplatenia.

35. Podľa § 232 ods. 3 CSP „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

36. Okresný súd v danom prípade vzhľadom na potrebu prihliadnuť na mimoriadnu situáciu v súvislosti s následkami pandémie nebezpečnej nakažlivej choroby, kedy množstvo ľudí prišlo o prácu a nemá pravidelný príjem alebo ho má v zníženej miere za situácie, kedy musia zabezpečovať primárne základné životné potreby, preto okresný súd považuje za odôvodnené v tejto situácii, využiť jemu zákonom dané oprávnenie predĺžiť lehotu na priznané plnenie, a z tohto dôvodu okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi jemu nie nepatrnú prisúdenú čiastku v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

37. Žalovaný v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

38. Poukázal predovšetkým na to, že žalobca vo vyjadrení k odporu deklaroval, že právnym titulom uplatňovanej pohľadávky bola jednoznačne uzavretá zmluva o dielo, ktorej uzavretie podľa názoru odvolateľa, nemôžu spochybniť ani ním v žalobe citované ustanovenia o náhrade škody. Uzatvorenie zmluvy o dielo požadoval žalobca a nútil na mieste opravy žalovaného, aby danú zmluvu o dielo podpísal. Žalovaný nepopiera, že by žalobca mohol vec (plynové potrubie) opraviť aj bez zmluvy o dielo / objednávky žalovaného, avšak nechcel a nekonal tak.

39. Podľa názoru odvolateľa, aj vzhľadom na predbežné právne posúdenie veci súdom, skutočnosť boli na začiatku konania iné, a až po ich zmene, resp. podstatnom doplnení prišlo k zmene právneho posúdenia súdom, t.j. po zmene žaloby, o ktorej súd nerozhodol. Žalovaný nakoniec upustil od argumentácie, že súd je viazaný právnym názorom uvedeným v žalobe, avšak je viazaný skutkovými okolnosťami prípadu, ktorých sa musí pridržiavať a nemôže ich dotvárať.

40. V ďalšej časti podaného odvolania žalovaný poukazuje na to, že vyčíslenie náhrady škody, ako ho žalobca uplatňuje, nemôže obstáť, pretože jednotlivé sadzby boli určené na základe celkových nákladov konkrétneho strediska, pričom tieto celkové náklady boli následne vydelené celkovým fondom pracovného času všetkých zamestnancov jednotlivých stredísk, pričom predložil aj vlastný výpočet. Rovnako nebol preukázaný ani rozsah použitého materiálu na vykonanie opráv. Odvolávanie sa na prehľad fakturovaných položiek nemôže obstáť. Nebola fakturovaná len reálna a skutočná škoda, ktorá vznikla žalobcovi. Žalovaný sa nestotožňuje so stanovením ceny na základe cenníka žalobcu, z ktorého vychádzal aj súd pri stanovení škody, ktorý zohľadňuje aj mieru hospodárskeho prospechu.

41. Žalovaný naďalej trvá na tom, že nemal vedomosť, že pod jeho pozemkom je vedené plynuté potrubie. Ak v územnom konaní, ani v stavebnom konaní existencia plynovodu nebola potvrdená, pričom nemal dané zaznačené ani stavebný úrad a žalobca sa ani na štyri výzvy nevyjadril, či má nejaké výhrady k výstavbe rodinného domu na pozemku žalovaného, čím v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. stavebného zákona má za to, že výhrady nemá, je zrejmé, že neexistencia plynového potrubia bola zreteľná. Žalobca svojou nečinnosťou v územnom a stavebnom konaní, či zanedbaním povinnosti reálne vyznačiť na zemskom povrchu trasu plynovodu, v súlade s technickou normou PP 90401, podľa ktorej plynové potrubie musí byť označené fóliou a výstražným stĺpikom, nepredchádzal vzniku novej škody.

42. Podľa názoru odvolateľa, vzhľadom na obsah žaloby a potvrdenie skutkových okolností vo vyjadrení žalobcu, že si uplatňuje uplatnený nárok v tomto konaní z titulu vykonania prác na základe zmluvy o dielo v porovnaní s vyjadreniami doručenými 09.12.2011 a 10.01.2012, na základe ktorých si nárok uplatňoval už len na základe spôsobenej škody na pozemku žalovaného s popisom úplne nových a rozsiahlych skutkových okolností, prišlo zo strany žalobcu k zmene žaloby. Z uvedeného dôvodu žalovaný vznáša námietku premlčania uplatneného nároku.

43. Čo sa týka dôkazného bremena, predloženie len faktúry a tabuľky nákladov vypracovanej žalobcom, bez reálneho preukázania týchto nákladov, nemôže obstáť.

44. Súd prvej inštancie na konci bodu 49. rozhodnutia uviedol, že všeobecná zákonná preventívna povinnosť predchádzania škodám zaväzuje „každého“, t.j. aj žalobcu, ktorého povinnosťou, ale aj záujmom by v prvom rade malo byť, aby mal riadne zamerané, zakreslené a aj zapísané svoje distribučné siete a práva k nim, toľko ak s ich prevádzkou je spojený nielen všeobecný verejný záujem na dodávke plynu, ale aj verejný záujem na ochrane životov, zdravia a majetku odberateľov plynu v súvislosti s prevádzkou tejto distribučnej siete. Žalovaný sa preto pýta, prečo daná zanedbaná povinnosť žalobcu nebola zohľadnená pri stanovení údajnej zodpovednosti žalovaného za škodu, priznania nároku v

konaní, vrátane priznania náhrady trov konania v plnom rozsahu žalobcovi a aká iná inštitúcia, inštancia, orgán a podobne v Slovenskej republike má byť garantom spravodlivosti, ak nie súd, resp. ak ju nevie garantovať ani súd. Rozhodnutie žalovaný pokladá za nespravodlivé, amorálne, v rozpore so zaužívanou súdnou praxou, ktorá nehľadí výhradne len na zákonnú úpravu, ale rozhoduje a vykladá právnu úpravu v intenciách spravodlivosti. Žalovaný ďalej namieta svoju pasívnu legitímáciu v konaní, nakoľko výkopové práce boli realizované bagristom pánom J. z K.. Súd v danej veci argumentuje § 420 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba zodpovedá za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti aj v prípade, keď by bola škoda pri jej činnosti, t.j. pri ňou vykonávanej činnosti spôsobená inou osobou, ktorú inú osobu na túto činnosť fyzická osoba použila, keďže táto iná osoba priamu zodpovednosť podľa Občianskeho zákonníka nemá, avšak tým nie je dotknutá jej prípadná zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov. S daným sa nemožno stotožniť. Žalovaný má za to, že daná úprava v prípade fyzických osôb počíta s konaním fyzických osôb, ktoré použili na svoju činnosť osoby, ktoré samé nemajú deliktuálnu spôsobilosť (deti a osoby postihnuté duševnou poruchou). Žalovaný pretrhnutie plynovodu nespôsobil, nie to ešte pri jeho činnosti. Bagrista výkopové práce vykonal na základe svojho živnostenského oprávnenia na vlastnú zodpovednosť a riziko. Nešlo o žiadneho zamestnanca žalovaného. Bagrista ako odborne znalá osoba mala a mohla požadovať od žalovaného preukázanie vytyčenia inžinierskych sietí, resp. sama požiadať prevádzkovateľov inžinierskych sietí o ich vytyčenie pre riadne a odborné vykonanie prác.

45. Žalovaný namieta výpočet výšky škody súdom prvej inštancie. V tejto súvislosti v podanom odvolaní poukazuje na to, že súd pri výpočte / stanovení výšky škody mal za irelevantné výpočty sumy tejto škody, predložené žalobcom 09.12. 2021, ktoré výpočty vychádzali zo sumy celkových nákladov toho-ktorého pracovného strediska žalobcu, ale súd pre objektivizáciu tejto sumy vychádzal z verejne dostupného a teda objektivizovaného cenníka žalobcu v jeho znení účinnom od 01.09.2016 (ďalej len „Cenník“). Nielenže týmto súd potvrdil, že žalobca rozhodne skutočnosti pre výpočet škody uviedol až dňa 09.12.2021, v súvislosti ktorej žalovaný odkazuje na vyššie uvedenú zmenu žaloby, nemôže obstať zdôvodnenie súdu k výpočtu / stanoveniu výšky škody na základe Cenníka. Cenník predstavuje všetky a akékoľvek poplatky žalobcu za vykonané práce. Už zo samotného jeho názvu možno odvodiť, že ide o súbor cien. Cena je výmenná hodnota dohodnutá, stanovená, ktorej sa niekto musí vzdať, aby mohol získať nejaký tovar / službu alebo prácu, pričom v cene je zahrnutá marža zisku vystaviteľom Cenníka. Sám súd poznamenáva, že predložené výpočty zrejme žalobca používa pri cenotvorbe Cenníka. Vzhľadom na uvedené nie je možné pre stanovenie skutočnej škody, toho, o čo sa majetok žalobcu mal zmenšiť použiť Cenník žalobcu. O to viac, ako tvrdí súd, že žalobca opravoval vlastnú vec. Ak opravoval žalobca vlastnú vec, ako uvádza súd, prečo si ako náhradu škody uplatňuje činnosť vlastných zamestnancov na vlastnom majetku počas pracovnej doby. Bez ohľadu na uvedené, škoda žalobcu mohla nanajvýš predstavovať náklady na materiál, mzdové náklady súvisiace s opravou a režijné náklady súvisiace s opravou, ak by žalovaný pripustil, že sa jednalo o škodu. T.j. skutočnú škodu žalobcu. Zároveň Cenník je súčasťou príslušnej zmluvy (v danom prípade Zmluvy o dielo) pred stanovenie odplaty za služby / práce. Žalovaný tak opätovne poukazuje na zmenu žaloby žalobcom, keďže sa prvotne žalobca domáhal náhrady / odplaty za vykonanie dielo, a preto predkladal, odkazoval na Cenník. Konštatovanie súdu, že Cenník žalobcu je verejne dostupný a teda overiteľný žalovaným, máme za to, nie je náležité odôvodnené. Žalovaný nerozumie, čo tým chcel súd uviesť. Má to znamenať, že ak si ktorákoľvek spoločnosť podnikateľa podobne zverejní Cenník na svojej súkromnej internetovej stránke, je Cenník známy všetkým, vrátane spotrebiteľov a za daného predpokladu nie je dodávateľ pri uzatváraní zmluvy so spotrebiteľom povinný informovať ho o znení / obsahu Cenníka? Žalovaný nebol v čase prác / škodovej udalosti zákazníkom žalobcu, nemal sa prečo oboznamovať s Cenníkom žalobcu. Súd, podľa názoru odvolateľa sa vôbec nezaoberal otázkou, či práce a materiál boli skutočne vynaložené len na opravu posudzovanej opravy / škody a či sú úmerné rozsahu vykonanej opravy. Žalobca relevantne nepreukázal, na základe akej skutočnosti fakturoval 16 hodín práce jeho zamestnancov. Samotná faktúra je nepostačujúca. Súd aj pri každej ďalšej položke uplatnenej žalobcom vychádza z nadcenenej hodinovej sadzby a určitého rozsahu prác / služieb deklarovaného žalobcom. Okrem nemožnosti použitia cennikovej ceny pre stanovenie výšky škody, žalovaný poukazuje aj na to, že ani ďalšie položky, rozsah ich použitia neboli zo strany žalobcu žiadnym spôsobom preukázané. Nebol predložený žiaden protokol o vykonaní a prevzatí prác, súpis vykonaných prác podpísaný aj žalovaným. Súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou akou, resp. na základe čoho žalobca nacenil cenu materiálu použitého pri prácach / oprave. Nebol predložený žiaden doklad o cene daného materiálu, za ktorú materiál nakúpil žalobca. Súd len konštatuje, že vychádzal z týchto žalobcom nacených cien, ktorých sumu žalovaný spochybnil iba svojím puhyým tvrdením, avšak bez návrhu na prípadné ďalšie vecné

dokazovanie v uvedenom smere, z ktorého dôvodu (§ 151 ods. 2 CSP) okresný súd považoval tvrdenia žalobcu v tomto smere za vecne protistranou nepopreté. Odvolateľ má za to, že súd si zamieňa dôkazné bremeno a povinnosť tvrdené skutočnosti preukázať s návrhmi protistrany na procesnú obranu.

46. Napokon žalovaný namieta, že žalobca nebol oprávnený nárokovat' si náhradu za uzatváranie a otváranie hlavných ventilov na trase plynového potrubia, či následné odvzdušňovanie, keďže zákon č. 251/2012 Z.z. o energetike v § 79 ods. 7 túto činnosť nezahŕňa pod pojem obnovenia dodávky.

47. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

48. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

49. K odvolacím námietkam žalovaného sa žiada uviesť nasledovné.

50. Žalobou doručenou súdu 19.03.2019 sa žalobca domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1.030,53 eur s príslušným úrokom z omeškania, pozostávajúcej zo sumy 980,48 eur z titulu škody - poškodený SPL plynovod V90 a sumy 50,05 eur - únik plynu - strata - Do (faktúra XXXXXXXXXXXX, č.l. 8, príloha žaloby).

51. V žalobe tvrdil, že dňa 25.08.2014 (správne 2017) vykonal opravu plynovodu a zastavenie unikajúceho plynu na základe objednávky u žalovaného („objednávam si u Vás opravu SPL plynovodu poškodeného pri výkopových prácach“, č.l. 11, Záznam o škodovej udalosti, príloha žaloby).

52. V žalobe poukázal na ust. § 415 OZ a § 420 OZ.

53. Uvedený skutkový stav sa nezmenil, a ak súd v bode 47. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že pri právnom posúdení veci ustálil, že v danom prípade si žalobca uplatnil voči žalovanému škodový nárok, nemožno tomuto postupu súdu prvej inštancie nič vyčítať.

54. Za tohto stavu sú nedôvodné odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa zmeny žaloby zo strany žalobcu, ako aj premlčania uplatneného nároku, čo súd náležitým spôsobom odôvodnil v bode 51. napadnutého rozsudku.

55. Čo sa týka základu uplatňovaného nároku, skutočnosť, že škoda vznikla, je v tomto konaní nesporná. Otázkou zodpovedného žalovaného a príčinnej súvislosti sa súd prvej inštancie vyčerpávajúcim spôsobom venoval v odôvodnení napadnutého rozsudku (bod 49., 50.). S uvedeným odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu. S názorom odvolateľa, že daná úprava v prípade fyzických osôb počítala len s konaním fyzických osôb, ktoré použili na svoju činnosť osoby, ktoré samé nemali deliktálnu spôsobilosť (deti a osoby postihnuté duševnou poruchou) sa odvolací súd nestotožňuje, pričom pre strohosť argumentácie nie je možné na uvedené náležitým spôsobom reagovať. Rovnako je to v prípade argumentu, že práce bagristu neslúžili v prospech žalovaného, predstavovali formu obživy, výkon podnikateľskej činnosti bagristu, teda boli v prospech bagristu. Nemožno preto, podľa názoru odvolateľa tvrdiť, že bagrista bola osoba použitá na vykonanie týchto prác.

56. Čo sa týka výšky vzniknutej škody, úprava uvedená v ust. § 79 ods. 7 zákona č. 251/2012 Zákona o energetike ukladá osobe, ktoré poškodí plynárenské zariadenie, povinnosť uhradiť náklady nielen poškodeného plynárenského zariadenia, ale aj nákladov na obnovenie dodávky a škodu za uniknutý plyn. Náklady na obnovenie dodávky v uvedenom zákonom ustanovení nie sú definované taxatívne, preto, podľa názoru odvolacieho súdu, z týchto nákladov nemožno vylúčiť otváranie a uzatváranie hlavných ventilov na trase plynového potrubia, či následné odvzdušňovanie, ako to odvolateľ namieta. Logické zdôvodnenie nutnosti výkonu tejto činnosti súd opísal v bode 9. odôvodnenia svojho rozhodnutia.

57. Odvolací súd sa stotožňuje aj s názorom súdu prvej inštancie, že pre objektivizáciu výšky náhrady škody vychádzal z verejne dostupného a teda objektivizovaného Cenníka žalobcu v jeho znení účinnom

od 01.09.2016, ako aj s celkovým výpočtom prevedeným a odôvodneným súdom prvej inštancie v bode 53. napadnutého rozsudku.

58. Súd prvej inštancie v bode 53. odôvodnenia napadnutého rozsudku náležitým spôsobom odôvodnil, prečo pre objektivizáciu sumy náhrady škody vychádzal z Cenníka žalobcu v jeho znení účinnom ku dňu vzniku škodovej udalosti. Podrobným výpočtom s uvedením jednotlivých položiek objasnil, ako dospel k celkovej sume 1.967,96 eur. Treba sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, čo odvolateľ popiera, že púhe spochybnenie niektorých položiek, bez návrhu na prípadné ďalšie vecné dokazovanie v uvedenom smere, je treba považovať za vecne protistranou nepopreté.

59. V námietkach žalovaného proti výške škody absentuje poukázanie na to, ktorá konkrétna položka výpočtu a v akom rozsahu je nesprávna. Bez uvedeného nie je možné zo strany odvolacieho súdu posúdiť, či k pochybeniu pri výpočte došlo. Iba všeobecné konštatovanie odvolateľa, že škoda žalobcu mohla nanajvýš predstavovať náklady na materiál, mzdové náklady súvisiace s opravou a režijné náklady súvisiace s opravou a že súd sa v tomto smere výškou škody nezaoberal, na spochybnenie výpočtu náhrady škody súdom prvej inštancie nepostačuje.

60. Podľa názoru odvolacieho súdu však za právne významnú odvoláciu námietku treba považovať otázku odvolateľa, prečo daná zanedbaná povinnosť žalobcu nebola zohľadnená pri stanovení údajnej zodpovednosti žalovaného za škodu. Treba prisvedčiť žalovanému, že súd prvej inštancie v bode 49. odôvodnenia rozsudku uviedol: „Na margo pre úplnosť veci okresný súd doplnia, že všeobecná zákonná preventívna povinnosť predchádzania škodám zaväzuje „každého“, t.j. aj žalobcu, ktorého povinnosťou, ale aj záujmom by v prvom rade malo byť, aby malo riadne zamerané, zakreslené a aj zapísané svoje distribučné siete a práva k nim, tobôž, ak s ich prevádzkou je spojený nielen všeobecný verejný záujem na dodávke plynu, ale aj verejný záujem na ochrane životov, zdravia a majetku odberateľov plynu v súvislosti s prevádzkou tejto distribučnej siete.“

61. Aj keď súd prvej inštancie tento svoj názor podrobnejšie neodôvodnil, bolo ním, podľa názoru odvolacieho súdu, ako aj odvolateľa naznačené spoluzavinenie poškodeného a dôvody pre obmedzenie zodpovednosti žalovaného.

62. Ak na jednej strane, podľa názoru súdu prvej inštancie, povinnosťou alebo aj záujmom žalobcu v rámci všeobecnej zákonnej povinnosti predchádzania škodám by malo byť, aby mal riadne zamerané, zakreslené a aj zapísané svoje distribučné siete, na strane druhej, ako to súd uvádza v odôvodnení svojho rozhodnutia, (bod 49. odôvodnenia) „žalovaný, ako už bolo uvedené, síce nevedel, že na jeho parcele sa nachádza, alebo by sa mohlo nachádzať plynové potrubie, avšak vzhľadom na objektívne okolnosti veci a na jeho pomery to vedieť mohol a mal, keby si splnil jeho, v stavebnom povolení uloženú povinnosť, a keby si pred začatím výkopových prác vyžiadal vyjadrenie žalobcu o priebehu plynového potrubia a jeho vytyčenie, ktorú službu žalobca do 100 m vykonáva bezplatne, čo však žalovaný neurobil, v ktorom dôsledku tak žalovaný zodpovedá za vznik škodovej udalosti, ktorú zaviniel z nevedomej nedbanlivosti (ktorý stav zavinenia u žalovaného napokon na pojednávaní pripustil aj jeho právny zástupca)“.

63. Bez akýchkoľvek pochybností je preto danú vec potrebné právne posúdiť aj z hľadiska ust. § 441 Občianskeho zákonníka.

64. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia síce ustanovenie § 441 Občianskeho zákonníka cituje a uvádza ho medzi inými zákonnými ustanoveniami, podľa ktorých vec právne posúdiť, avšak z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako citované zákonné ustanovenie aplikoval.

65. Podľa názoru odvolacieho súdu, pri znášaní škody stranami sporu, bolo potrebné v tejto veci postupovať tak, že porušenie prevenčnej povinnosti tak žalobcu, ako aj žalovaného je približne na rovnakej úrovni.

66. Priznaná suma 1.030,53 eur takejto úvahe a výpočtu (52,36 % zo sumy 1.967,96 eur) na strane žalovaného a (47,64 % zo sumy 1.967,96 eur) na strane žalobcu, zodpovedá a javí sa byť ako spravodlivá.

67. Uvedenému zodpovedá výrok napadnutého rozsudku, ktorý je podľa názoru odvolacieho súdu vecne správny.

68. Preto odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok, ktorý je vo výroku vecne správny potvrdil.

69. Zároveň v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

70. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).